

प्रहस्यैव पुनःपुनः । पुनरायासितं तत्र पितरं मातरं
पुनः । सक्तो धो वर्त्तते नित्यं वैरकर्मणि सर्वदा । पितरं
मारयित्वा तु मातरञ्च पुनःपुनः । प्रयात्येवं स दुष्टात्मा
पूर्ववैरानुभावतः ३ । अथातः संभवच्छ्यामि यस्मान्मभ्यं भवेत्
प्रियम् । जातमातः प्रियं कुयप्रौद्वाल्ये गमनक्रोडनैः ।
वयः प्राप्य प्रियं कुयप्रौन्मातापितोरनन्तरम् । भक्ता
सन्तोषयेत् नित्यं तावुधौ परिपालयेत् । स्नेहेन वचसा
चैव प्रियसम्प्राप्तयेन च । मृतौ गुरु समाज्ञाय स्नेहेन-
रुदते पुनः । आङ्गकर्मणि सर्वाणि पिण्डदानादिकां
क्रियाम् । करोत्येवं सुदुःखार्त्तस्त्रैभ्यो यात्रां प्रय-
च्छति । ऋणत्यागान्तः स्नेहाच्चिद्योपयति निश्चितः ।
यस्मान्मभ्यं भवेत् कान्तं प्रयच्छति न संशयः । पुत्रो
भूत्वा सहाप्राप्त्यनेन विधिना किल ४ । उदासीनं प्रव-
क्ष्यामि तवाप्ये द्विज । सास्त्रतम् । उदासीनेन भावेन च
देव परिवर्त्तते । ददाति नैव मृच्छाति न क्रुध्यति न
तुष्यति । नैवोपयति संयज्य उदासीनो द्विजोत्तम ! ।
तवाप्ये कथितं सर्वं पुत्राणां गतिरीदृशी । यथा पुत्रा-
स्तथा भायप्रौ पिता माताथ वाञ्छवाः । मृत्यासान्ये समा-
ख्याताः पशवस्तुरगास्तथा । गजामहिष्यो दास्यश्च ऋण-
सम्बन्धिनस्त्वमी” पाप्मो भूमिखण्डे ११।१।२।
तत्रैव १८।२००० सुपुत्रलक्षणं यथा
“पुत्रस्य लक्षणं पुण्यं तवाप्ये प्रवदाम्यहम् । पुण्यप्रसक्तो
यस्यात्मा सत्यधर्मरतः सदा । बुद्धिमान् ज्ञानसम्पन्नस्त-
पस्त्री वाग्बिर्दारः । सर्वकर्मसु सन् धीरो वेदाध्ययन
तत्परः । सर्वशास्त्रप्रवक्ता च देवब्राह्मणपूजकः । याजकः
सर्वयज्ञानां दाता त्यागी प्रियंवदः । विष्णुध्यानपरो
नित्यं शान्तो दान्तः सुहृत् प्रियः । क्षिप्रमातृपरो नित्यं
सर्वस्वजनवल्लभः । कुलस्य तारको विद्वान् कुलस्य प-
रिपोषकः । एवं गुणैः सुसंयुक्तः सुपुत्रः सुखदायकः” ।
वैष्णवपुत्रस्य पूर्वपुरुषब्रातृत्वं यथा “वैष्णवो यदि पुत्रः
स्यात् त्वायते हिं स पूर्वजान् । पितृनधस्तनान् वंश-
स्तारयन्ति च पावनाः” कुपुत्रजनने पितृणां नरकमभनं
यथा “तथा यदि कुपुत्रः स्यात्तेन सञ्जान्ति पूर्वजाः ।
सुघोरे नरके दीनाः शपन्ति च सुदुर्लभाः । यथा जले
कुपुत्रेण तरन्मज्जति मूढधीः । तथा पिता कुपुत्रेण
तमस्यन्दे निमज्जति । जातमात्रे कुले जन्तौ संशरते
पितासहाः । किमेषोऽधो नयेद्विज्ञानह्वं वा वैष्णवो भ-
वनु” । शलग्नावधिके पञ्चमस्थाने नीलतां वर्णका-

लीने ४३५८भेदे च । पुत्रसहस्रशब्दे दृश्यम् ।
पुत्रक पु० पुत्र+अनुकम्पायां संज्ञायां वा कन् स्वार्थे क
वा । अनुकम्पितपुत्रे २पुत्रमात्रे च अष्टापदे ३शरभे-
पशुभेदे पुंस्त्री० । ४धूर्त्ते ५शैलभेदे ६दृक्भेदे च सेदि०
७पतङ्गे दस्युकम्पप्रजने च शब्दरत्ना० ।
पुत्रकन्दा स्त्री पुत्र इव स्निग्धत्वात् कन्दोऽस्याः । लक्ष्म-
णाकन्दायां राजनि० ।
पुत्रका स्त्री पुत्र इव कायति कै-क । औरसतुल्यायां पुत्रि-
कायां शब्दरत्ना० । [भिलाषयुक्ते ।
पुत्रकाम त्रि० पुत्रं कामयते कामि-अण् उप० स० । पुत्रा-
पुत्रकाम्या स्त्री आत्मनः पुत्रमिच्छति पुत्र+काम्यच्-भावे
अ । आत्मनः पुत्रेच्छायासु भट्टिः ३।४२ [६।१।१।
पुत्रकथ पु० कर्त्तव्यं भावे थक् इत्० । पुत्रस्योत्पादने ऋ० ५।
पुत्रघ्नी स्त्री पुत्रं हन्ति हन-टक् । सुश्रुतोक्ते योनिरांगभेदे
“स्थितं स्थितं हन्ति गर्भं पुत्रघ्नी रक्तसंज्ञवात्” ।
पुत्र(त्र)जग्धी स्त्री पुत्रो जग्धोयथा ङीष् । “वा हतज-
ग्धयोः” वास्ति० तकारस्य वा द्वित्वम् । पुत्रभक्षणकर्त्त्यां
स्त्रियां तथा पुत्र(त्र)हतीशब्देऽपि वा तस्य द्वित्वं ङीष्
च । सा च पुत्रहन्त्यां स्त्रियां स्त्री ।
पुत्रजीव पु० पुत्रं गर्भं जीवयति जीव-अण् उप० स० ।
(जिंयापुता) दृष्टे “पुत्रजीवो हिमो दृष्टः स्नेहदो
गर्भजीवनः । चक्षुषः पित्तशसनः दाहतृष्णानिवा-
रकः” राजनि० “पुत्रजीवो शुरुवर्तकारो दृष्टो मतो
बुधेः । मृष्टमूलमलः खादुः पटुः कटुरपि स्मृतः”
भावप्र० । [पुत्रजीवदृष्टे रत्नमा० ।
पुत्रजीवक पु० पुत्रं गर्भं जीवयति जीव+वा० खलु ।
पुत्रदा स्त्री पुत्रं गर्भं ददाति सेवनात् दा-क । १बन्ध्या-
कर्कश्यां २लक्ष्मणाकन्दे च राजनि० गर्भधारके त्रि० ।
पुत्रदात्री स्त्री पुत्रं ददाति दा-तृच् ङीष् । मातृवे प्रसिद्ध
लताभेदे “पुत्रदात्री वातकफकटूष्णाशिनी मता ।
सुरभिः सर्वदा पथ्या बन्ध्यादोषविनाशिनी” राजनि० ।
पुत्रपौत्र न० भवात्वादि० समा० द्व० । पुत्रपौत्रयोः समाहारे
तदनुभवति ख । पुत्रपौत्रौष्ये पुत्रपौत्रपर्यन्तगासिनि
भट्टिः ५।१५ । [राजनि० २पुत्रदातृमात्रे त्रि० ।
पुत्रप्रदा स्त्री पुत्रं प्रददाति प्र+दा-क । १अदिकायां क्षुभेदे
पुत्रप्रिय पु० इत्० । खगभेदे भा० व० १०८६० ।
पुत्रभद्रा स्त्री पुत्रस्य भद्रं यस्याः ५।६० । दृष्टञ्जीकृत्यासु
लतायां राजनि० ।